

[Hasle.]

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at jeg forstod paa hans Udtalelser, at han er enig med mig i, at hvis der ingen Konvertering sker — han er ikke enig med mig i, at den ikke sker, men han er enig med mig i, at hvis den ikke sker, vil Renteloven blive ophævet. Saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Jeg synes, det er en saa interessant Udtalelse, at jeg gerne vilde have den bekræftet, og jeg anmoder derfor det ærede Medlem om at besvare dette Spørgsmaal, om jeg virkelig har forstaaet ham rigtigt.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (A. C. Mortensen): At de Konservative varetager Kapitalens Interesse, deres Interesse, der skal leve af Rente, er jo ikke noget nyt, men nu vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at hvis der bliver taget nogle Penge ud af Sparekasserne til at købe Obligationer for, saa bliver der jo andre Penge ledige i Stedet; hvis Folk bliver kede af den store Forskel og derfor tager nogle Penge ud til at købe Obligationer for, vil det føre til en Forhøjelse af Kursen og derved give Mulighed for Konvertering. Og det er jo slet ikke givet, at Sparekasserne til Gengæld skal sælge deres Obligationer. Dette Forslag gælder jo ikke alene Renten, men indeholder ogsaa en Forlængelse af Bestemmelserne om Krisefonden. Det har det ærede Medlem maaske slet ikke lagt Mærke til. — Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Clausager: det mener Alverden, det mener vi ogsaa! Nej, det er længe siden, at det, Venstre mener, var den almindelige Mening i Danmark.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Det er ganske ejendommeligt med det ærede Medlem Hr. Hasle, for han vil med Vold og Magt have os enten til den ene eller den anden Side. (*Afbrydelse:* Det er da klart). Ja, det er nu ikke saa klart, synes jeg, for jeg vil ikke gaa ind i et Makkerskab i Retning af det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens Syn paa Obligationsrenten; det vil jeg ikke. (*Afbrydelse:* Det kan jeg godt forstaa). Nej, det er et Faktum, som jeg udtaler, og saa maa De tage det til Efterretning. Jeg er ganske klar over — det var ikke uovervejeth, hvad jeg sagde — at Indenrigsministeren har forpasset Kon-

verteringsmulighederne; det gjorde han en eller to Gange i 1933. Men ikke desto mindre gik de Konservative i 1934 i Slutningen af Aaret med til at give ham en ny Konverteringslov, og naar man kan gaa med een Gang, selv om Muligheden i den foregaaende Tid er forpasset, er det vel heller ikke saa helt galt, naar vi siger: Vi har endnu ikke helt opgivet Haabet om, at der kan komme noget ud af Forhandlingerne. — Saa skal jeg endelig sige med Hensyn til Forlængelse af Loven en Maaned, at der kan være den Grund, at man bør prøve paa at faa en Afvikling. Det er muligt, det ikke er klogt at hugge over paa een Gang, men at man bør foretage visse Undersøgelser og føre visse Forhandlinger, naar Loven engang skal ophæves, hvilket jeg mener skal ske, hvis man ikke faar en Konvertering sat i Gang.

Korsgaard: Det Bifald, hvormed det med sagte Mumlén gaves til Kende, at man var glad for, at jeg tog Ordet, kunde friste mig til at holde saa lang en Tale, som Forretningsordenen tillader. Jeg tror desværre ikke, mit Stof slaar til, for ellers vilde jeg gøre det.

Det, der er Hovedsagen i det foreliggende Forhold, set fra konservativ Side, er jo, om man skal opretholde den tvangsmæssige, lave Rente i Sparekasserne, eller om man skal lade Tingene udvikle sig af sig selv. Man har nu haft en ret lang Tid, hvor man har kunnet se, hvilke Virkninger den lave Sparekasserente har haft paa Obligationskurserne, og jeg tror, man maa erkende, at Virkningen har ikke været nær saa stor, som man havde ventet sig, den skulde blive. Man har i det hele taget lært en hel Del i den Tid, der er gaaet, siden man fik den Lov. Man har lært, at den højtærede Indenrigsminister faar betroet den Opgave at have Landets Kreditforeningsvæsen som et Stykke Legetøj, hvor man ganske diletantisk kan sætte ind, snart her snart dér. Og hvad er saa Følgen blevet? Jeg tror, at enhver, der blot har fulgt Obligationskurserne en lille Smule, maa erkende, at man har aldrig i dette Land, naar der ikke ligefrem har været Katastrofe over Landet, oplevet saadanne Svingninger netop i Obligationskurser, op og ned, som i Løbet af de sidste Maaned.

Tror nu nogen for Alvor, at det kan være en Lykke for Landet at vedblive med at gøre Forsøg paa ved tvangsmæssige Foranstaltninger at ville opnaa noget, som ikke udvikler sig naturligt af Forholdene? Jeg tror det ikke. Jeg beklager